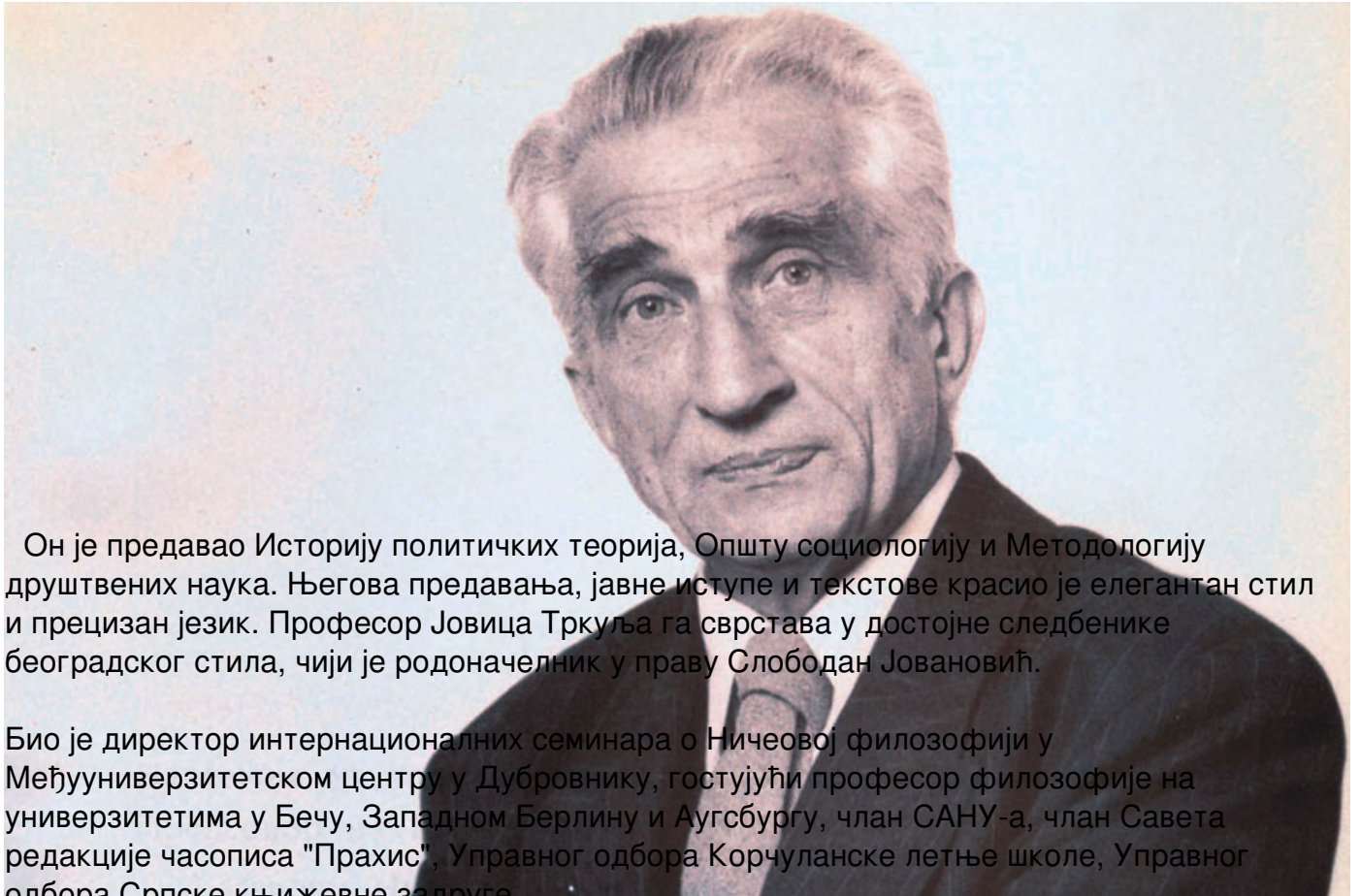

Пре шест година преминуо је Михаило Ђурић, професор Правног факултета и академик који је 1971. био осуђен због излагања у расправи о уставним променама.

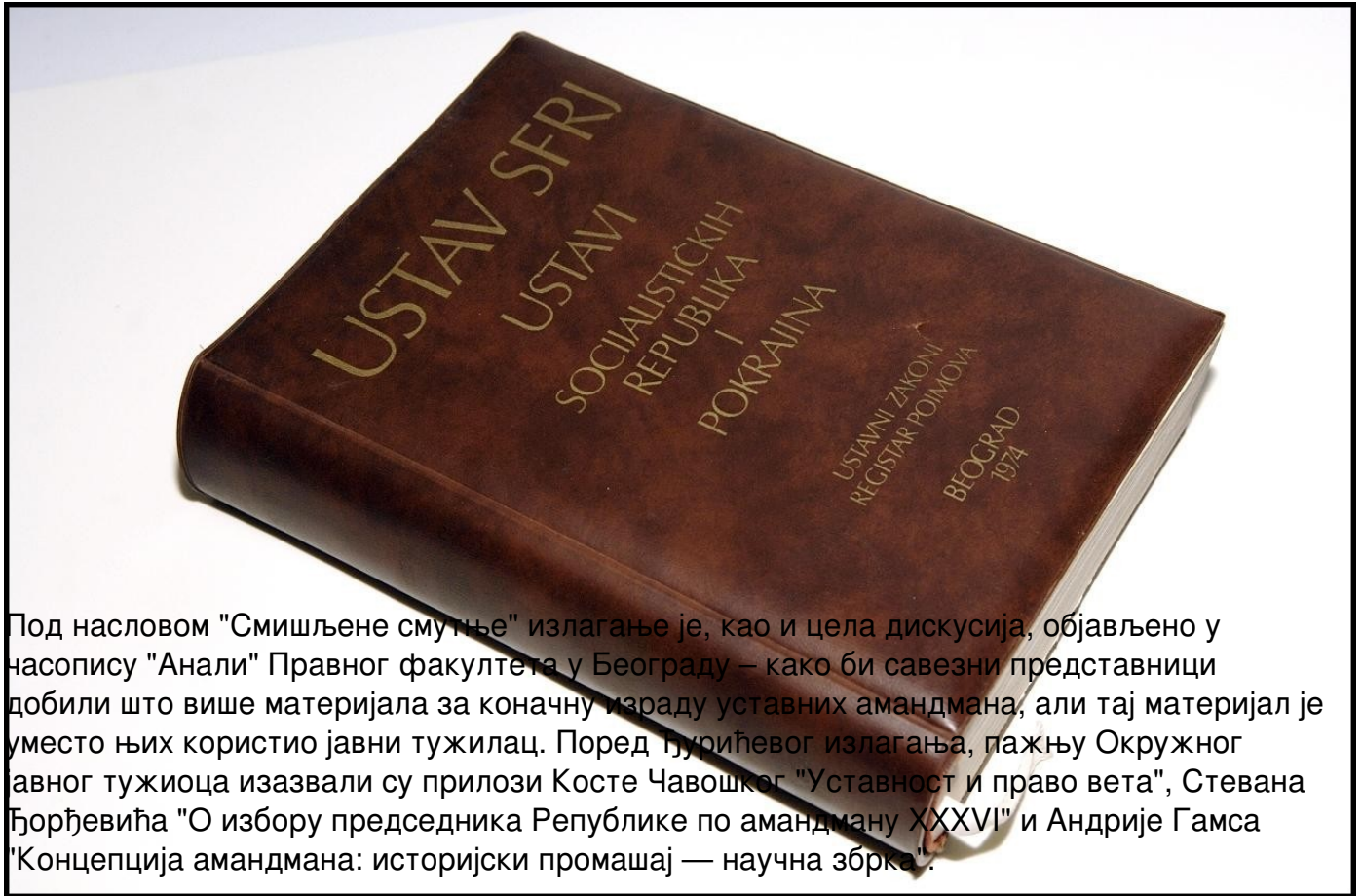

Он је предавао Историју политичких теорија, Општу социологију и Методологију друштвених наука. Његова предавања, јавне иступе и текстове красио је елегантан стил и прецизан језик. Професор Јовица Тркуља га сврстава у достојне следбенике београдског стила, чији је родоначелник у праву Слободан Јовановић.

Био је директор интернационалних семинара о Ничеовој филозофији у Међууниверзитетском центру у Дубровнику, гостујући професор филозофије на универзитетима у Бечу, Западном Берлину и Аугсбургу, члан САНУ-а, члан Савета редакције часописа "Прахис", Управног одбора Корчуланске летње школе, Управног одбора Српске књижевне задруге...

Са Београдског универзитета професор Михаило Ђурић је удаљен, судски гоњен и осуђен на робију због излагања на састанку Секције удружења универзитетских наставника на Правном факултету у Београду 18, 19. и 22. марта 1971. у оквиру јавне расправе уставним амандманима, којој су присуствовали и представници Уставне комисије, Врховног и Уставног суда СР Србије, представници студената и Савеза комуниста...

Професор Ђурић је у тој расправи упозорио да је СФР Југославија већ практично разбијена амандманима од 1971. године и да српски народ не може на то да буде равнодушан.

Веће Округног суда у Београду је 17. јула 1972. професора Михаила Ђурића осудило на казну строгог затвора у трајању од две године ("непријатељско деловање против друштвеног и државног уређења", "подстицање и позивање на разбијање братства и јединства народа Југославије", "злонамерно и неистинито приказивања друштвено-политичких прилика").

Врховни суд Србије је 4. јануара 1973. затворску казну професору Ђурићу смањено са две године на девет месеци, које је професор одлежао у Забели.

Смишљене смутње

